

mazáno na jedné exekučně prodané ideální polovici. Užívá-li tudíž žalovaná i nadále bytu, ačkoli její dotčené věcné právo uvedeným způsobem zaniklo, nepochybily nižší soudy, když uznaly, že je odůvodněn žalobní nárok opírající se o právní důvod obohacení.

Čís. 16956.

Tříletá lhůta stanovená pro přednostní právo převodního poplatku se podle § 14 nař. min. fin. z 3. května 1850, č. 181 ř. z. nepřerušuje ani přihláškou k dražbě a k rozvrhu, ani příkázáním pohledávky v rozvrhovém usnesení. Uplynula-li zákonná lhůta pro přednostní pořadí uvedeného poplatku v době opětné dražby (§ 154 ex. ř.), nelze jej přikázati v přednostním pořadí.

(Rozh. ze dne 1. června 1938, R I 238/38.)

Srov. rozh. č. 4858 Sb. n. s.

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za nemovitost exekučně prodanou při opětné dražbě, nepřikázal Československému státu přihlášený převodní poplatek v přednostním pořadí, kdežto **rekursní soud** jej přikázal v uvedeném pořadí.

Nejvyšší soud obnovil v té příčině usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Převodní poplatek 9.699 Kč s úroky z prodlení se týká převodu nemovitosti Antonínem a Josefou S. na Ferdinanda a Terezií D. kupní smlouvou ze dne 11. března 1932. Tříletá lhůta pro promlčení jeho předností začla tu plynouti od 31. dne po doručení platebního rozkazu. Platební rozkaz byl podle potvrzení berního úřadu na předložených opisech doručen povinným Ferdinandu a Terezií D. dne 7. listopadu 1932. Tříletá promlčecí lhůta se tudíž počla dnem 8. prosince 1932 a byla přerušena knihovním záznamem zástavního práva pro uvedený poplatek dne 4. srpna 1933 pod pol. C 85, od kterého dne počala plynouti nová tříletá promlčecí lhůta. Lhůta ta se skončila dnem 3. srpna 1936. Uplynutím řečené lhůty pozbyl poplatek svého přednostního práva, ježto zahájení vnucené správy k jeho vymožení bylo knihovně poznamenáno teprve dne 24. října 1936, tudíž teprve po uplynutí tříleté promlčecí lhůty. Názor rekursního soudu, že tato lhůta byla přerušena tím, že poplatek byl Československému státu při první dražbě, konané dne 4. prosince 1933, přikázán v přednostním pořadí, nemá v zákoně opory, neboť podle § 154, odst. 2, ex. ř. pozbyla první dražba (a tím i rozvrh podle jejího výsledku) pravoplatným povolením opětné dražby své účinnosti a věc se má tak, jakoby původní dražby nebylo, a přihláška

k dražbě a k rozvrhu a k přikázání pohledávky v rozvrhovém usnesení nejsou kroky k vymáhání pohledávky (rozh. č. 4858 Sb. n. s., Gl. U. č. 1964 z roku 1902). Dotčený poplatek přikázal tedy rekursní soud Československému státu neprávem v přednostním pořadí.

Čís. 16957.

Společenstva výrobní a hospodářská (zák. č. 70/1873 ř. z.).

Kdo chce nahlédnouti do seznamu členského vedeného u společenstva, jakož i do společenské smlouvy (jejích změn) a z nich si činiti výpisy nebo poříditi opisy, nemusí společenstvu udati nebo osvědčovati důvody pro výkon svého práva. Při porušení uvedeného práva může dotčený žádati o nápravu u rejstříkového soudu v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 1. června 1938, R I 577/38.)

Srov. rozh. č. 9570 Sb. n. s.

Trvdíc, že »S.«, zapsané společenstvo s ručením omezeným, odepřelo povolití zmocněnci gremia obchodních živností pro K. a okolí nahlédnutí do rejstříku členů členské matriky a poříditi si z něho výpisy, navrhlo představenstvo dotčeného gremia, aby rejstříkový soud uložil společenstvu »S.«, aby zmocněnci navrhovatele povolilo do 14 dnů v úředních hodinách nahlížeti do rejstříku členů (matriky členské) a poříditi si z něho opisy, pod pohružkou pokuty 50 Kč. Rejstříkový soud vyhověl návrhu. Důvody: Předseda společenstva »S.« Jan K. udal jednak, že navrhovatelovu zmocněnci odepřel jen povolení, aby si pořídil opisy rejstříku, a to jednak proto, že jmenovaný zmocněnec mu řekl, že věc pochází od určité politické strany, jednak že společenstvo podle § 14 zák. č. 70/1873 ř. z. není povinno, aby povolovalo pořízení opisů z rejstříku, a konečně že Rudolf B. neprokázal konkrétního právního zájmu. Výpovědí předsedy navrhujícího gremia Josefa K. bylo zjištěno, že zmocnil Rudolfa B. podle usnesení výboru představenstva uvedeného společenstva, aby jeho jménem do rejstříku nahlížel, učinil si opisy a představenstvu o tom podal zprávu. Výpovědí Rudolfa B. bylo zjištěno, že mu sice předseda společenstva »S.« povolil nahlížeti do rejstříku, že však odepřel povolení, aby si pořídil opisy z rejstříku. Nebylo dokázáno, že Rudolf B. tehdy prohlásil, že jde o politickou věc, nýbrž bylo to jen soukromé mínění Jana K., který odepřel opisy proto, že se domníval, že navrhovatel zamýšlí získati členy konsumního družstva jako zákazníky. Postup předsedy družstva odporuje zákonu. Podle § 14 zák. č. 70/1873 ř. z. musí býti k a ž d é m u dovoleno, aby nahlédl do rejstříku členů. Právo nahlédnouti do seznamu členů zahrnuje v sobě i právo činiti si výpisy a po případě poříditi si i jeho opisy (rozh. č. 9570 Sb. n. s.). Podle znění § 14 uved. zák. není rozhodující,